



עמ"ת (מרכז) 4072-10-14 - מדינת ישראל נ' עמרם גריב

עמ"ת (מרכז) 4072-10-14 - מדינת ישראל נ' עמרם גריב מחוזי מרכז

עמ"ת (מרכז) 4072-10-14

מדינת ישראל

נגד

עמרם גריב (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[02.10.2014]

לפני כב' השופטת דבורה עטר

ב"כ העוררת- עו"ד דפנה ינוביץ

ב"כ המשיב- עו"ד יזהר קונפורטי

החלטה

המשיב מיוצג וכלל טענותיו אמורות להישמע באמצעות בא כוחו. פתוחה בפניו הדרך לפנות לבא כוחו וככל שתידרש השלמת הטיעונים ייעשה כן.

החלטה

הוגשה לבית המשפט בקשה לקביעת דיון דחוף בערר. אכן נקבע דיון כאמור להיום בשעה 13:00. לאחר השעה היעודה הודע לבית המשפט על ידי ב"כ העוררת כי ב"כ המשיב מצוי בהליך של שמיעת ראיות בבית המשפט בנתניה ולא יוכל להתייצב בשעה היעודה והינו מבקש לדחות את הדיון. בית המשפט ביקש לדעת האם המשיב התייצב לדיון וכן ביקש מב"כ העוררת ליצור קשר עם ב"כ המשיב ולברר עימו מתי יוכל להגיע לשמיעת הערר. ולאחר השעה 16:00 הודע לבית המשפט כי ב"כ המשיב בדרכו לבית המשפט.

בית המשפט עסק בשמיעת דיונים קודמים ואכן בעת שהוחל הטיעון השעה הייתה 18:20 בקירוב. ב"כ המשיב עותר לבית המשפט לדחות את הערר על הסף ולחילופין לדחות את מועד הדיון בערר תוך שהינו מלין על כך שנמצא מקום לקבוע דיון דחוף להיום בעת שהמדובר בבקשת המדינה בעוד שבהליך אחר שהוגש ערר מטעמו מצא בית המשפט לקבוע דיון בחלוף למעלה מחודש ורק בשל בקשה שהוגשה להקדמת הדיון הוקדם ההליך וגם אז לא למועד הקרוב ביותר שניתן היה לקבוע. הדיון בערר זה נקבע מטעמים עניינים להיום והחלטת בית המשפט בהליך אחר אינה מובילה לכך שדין הערר להידחות על הסך או שלא להישמע בעת שנקבע והצדדים התייצבו לשם שמיעתו לגופו ועל כן לא מצאתי להורות על דחייתו.



החלטה

בהמשך להחלטה קודמת מתבקש המשיב להימנע מקריאות ביניים, אלא לטעון את הטענות באמצעות בא כוחו.

החלטה

לאחר טיעוני ב"כ המבקשת תערך הפסקה בת מספר דקות בדיון על מנת לאפשר למשיב לשוחח עם בא כוחו.

החלטה

הדיון יתחדש בתוך 10 דקות. בינתיים יעיין בית המשפט בחומר החקירה.

החלטה

המשיב שב וקורא קריאות ביניים ועונה במקום בא כוחו במקום לשהות להוראות בית המשפט להעלות את כלל טיעוניו באמצעות בא כוחו.

החלטה

1. בפניי ערר שהוגש על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון, (כב' השופט מנחם מזרחי), במ"ת 28306-06-14 (שלום ראשל"צ) מיום 30.9.14 לפיה שוחרר המשיב בין היתר בתנאים הבאים:

א. מעצר בית מוחלט בלא פיקוח.

ב. אי יצירת קשר עם כב' השופטת בין במישרין ובין בעקיפין.

ג. איסור יצירת קשר ישיר עם בתי המשפט השונים והצורך בהגשת בקשה או פנייה באמצעות עו"ד קונפורטי בלבד.

2. ב"כ העוררת טענה כי טעה בית משפט קמא במתן החלטה זו ובקביעתו כי יש בקלטת שהושמעה במעמד הדיון בבקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב (להלן: "הקלטת") כדי לתאר באור אחר את נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות למשיב ולהוביל לשחרור כמפורט בהחלטה.



עוד טענה ב"כ העוררת כי התנאים בהם שוחרר המשיב אינם עולים בקנה אחד עם החלטות קודמות שניתנו על ידי בית משפט קמא אשר סבר כי על המשיב להיות למצער בפיקוח אנושי. בנוסף טענה ב"כ העוררת כי אין בהחלטת בית משפט קמא כדי לעלות בקנה אחד עם האמור בתסקיר המעצר שהוגש בעניינו של המשיב ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו על פיו ואף נפל לכלל טעות בעת שקבע כי חלוף הזמן ואף העובדה כי הדיון קבוע למענה לכתב האישום לתחילת חודש אוקטובר, מטים את הכף לעבר השחרור בעוד שהדיון קבוע לשמיעת הראיות ועתיד להסתיים במועד שנקבע בסוף חודש אוקטובר. באשר לעובדה כי העורר מצוי בפני בית המשפט בעודו משוחרר ציינה העוררת כי בטעות יסודו ואין להשלים עמה בעניינו של המשיב תוך מתן הדעת לכלל האמור לעיל.

3. ב"כ המשיב מנגד טען כי לא נפל כל פגם בהחלטת בית משפט קמא ויש להותירה על כנה. בהקשר לכך הפנה את בית המשפט לכרסום שבתשתית הראייתית הלכאורית לאור האמור בקלטת אשר כפי שציין בית משפט קמא מציירת באור אחר את כלל הנסיבות בהן נאמרו הדברים. עוד טען כי בנסיבות אלה ובחלוף הזמן מאז ניתנה ההחלטה יש כדי להוביל למסקנה שתנאי השחרור הולמים וניתן להניח את דעתו של בית המשפט אף יותר בהוספת איזוק אלקטרוני אשר יתריע היה ותהא הפרה מצידו של המשיב אשר הינו סמוך ובטוח שלא תהא לאור העובדה כי המשיב מכבד החלטות בית המשפט. עוד טען ב"כ המשיב כי בנסיבות בהן השתתה העוררת להגיש את הערר ומצאה לנכון לפנות לבית משפט קמא ורק לאחר שנדחתה בקשתה לעיכוב ביצוע ובחלוף יום נוסף להגיש את הערר, אין מקום להחזיר את המשיב אל מאחורי סורג ובריא אף לאור ההלכה הקובעת כי בית המשפט ייטה להשיב משיבים למעצר רק במקרים חריגים ביותר שעניינו של המשיב אינו בא בגדרם. והכל כמפורט בטיעוניו דלעיל. ועל כן עתר לבית המשפט לדחות את הערר ולהותיר את תנאי השחרור על כנם ולחילופין לעבות את תנאי השחרור באמצעות איזוק אלקטרוני.

4. כתב האישום מייחס למשיב ביצוע שתי עבירות איומים אשר האחת שבהן מקורה בדיסק שהועבר לכב' השופטת קלמנוביץ על כל המפורט בכתב האישום בהקשר זה והשנייה בדיון טיעונים לעונש שנשמע בפני השופטת קלמנוביץ וכלל הדברים שהשמיע המשיב במהלכו כמפורט בכתב האישום.

5. בית משפט קמא קבע בהחלטה מיום 6.7.14 כי למצער ככל הנוגע לדברים שנאמרו בעת הדיון קיימות ראיות לכאורה להוכחת עבירת האיום המיוחסת למשיב בגינם. עוד קבע בית משפט קמא כי הסיכון מפניו של המשיב, גם אם קשה לקבוע כי יסכן את שלומה הפיזי של השופטת או את שלומו הפיזי של אדם אחר האמון על אכיפת החוק, אינו רק כזה שיוביל לפגיעות פיזיות אלא יכול להוביל לפגיעה באופן ובדרך שפועלות רשויות אכיפת החוק במדינה. עוד ציין כב' השופט קמא כי נכון היה להורות על שחרורו של המשיב תוך הרחקה מדיוני בית המשפט הרלוונטיים או מהשופטת תוך הטלת ערבויות ואולם הרשעותיו הקודמות לימדוהו כי כאשר יסמוך על הבטחתו של המשיב שיקיים אחר החלטת בית המשפט. משכך מצא כי ראוי לעבות את חלופת המעצר בפיקוח של אדם אחר אשר ימנע ממנו להמשיך בדרך זו ואולם לא הוצגה חלופה כאמור.



6. בית משפט קמא דחה את הדיון למחרת היום על מנת לאפשר למשיב להציג חלופת מעצר. נטען בפניו כי אחותו של המשיב התייצבה בפני בית המשפט על מנת לערוב לו ואולם המשיב ביקש שבית המשפט ייתן בו אמון ולא לשים אותו לנטל על אדם אחר ולא הוצגה חלופת מעצר ועל כן ציין בית משפט קמא כי משחלופת המעצר לא צלחה מתבקש שירות המבחן להגיש בעניינו של המשיב תסקיר מעצר.
7. אכן התקבל תסקיר מעצר אשר סקר את מהלך חייו של המשיב והליכים קודמים שנערכו בעניינו וכן התרשמות שירות המבחן מהיכרותם עמו בעבר ונקבע כי רמת הסיכון הנובעת ממנו להישנות עבירה פוגעת הינה ברמה גבוהה ולא באו בהמלצה לשחרורו מהמעצר.
8. ביום 24.7.14 התקיים דיון בעניינו של המשיב בבית משפט קמא אשר התרשם כי המשיב אינו מודע לחומרת מצבו, נעדר תובנה של ממש לעניין חומרת העבירות שביצע וגם עומד בסירובו להשתחרר בפיקוח של ערב אלא על דיברתו בלבד ולנוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב ומהעבירות הורה בית משפט קמא על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
9. בערר שהגיש המשיב לבית משפט זה נקבע בדבר קיומן של ראיות לכאורה למיזוס למשיב בכתב האישום אף מעבר לקביעת בית משפט קמא. עוד נקבע כי משלא שיתף המשיב פעולה עם שירות המבחן וכאשר אף קצינת המבחן חשה איום רב מפניו לאור התנהלותו ונוכח הערכת הסיכון הגבוהה מאוד להישנות עבירה פוגעת לא נפל פגם בהחלטת בית משפט קמא אשר הורתה על מעצרו עד תום ההליכים ועל כן נדחה הערר.
10. על החלטה זו הוגשה בקשה לרשות ערעור לבית המשפט העליון אשר נדחתה ביום 21.9.14. בשולי ההחלטה ציין בית המשפט העליון כי אם ברצונו של המבקש לחזור בו מסירובו לשהות בחלופת המעצר שהוצעה, רשאי הוא להגיש בקשה לעיון חוזר מבלי שיהא בכך כדי להביע עמדה באשר לתוצאתה.
11. לבית משפט קמא הוגשו ביום 11.9.14 וכן ביום 14.9.14 בקשות לעיון חוזר הן על ידי המשיב בעצמו והן על ידי בא כוחו. בפני בית משפט קמא נטען באשר לחלוף הזמן, הוצגה הקלטת אשר ב"כ המשיב טען כי שופכת אור שונה על הקשרם של הדברים שנאמרו בהליך בבית משפט במועד שמיעת הטיעונים לעונש ובסופו של יום ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים ניתנה ההחלטה שהינה נשוא הערר.
12. הקלטת הוצגה גם לבית משפט זה ובנוסף הוצגו בפניו הדיסק נשוא החלק הראשון של כתב האישום וכן עיין בית המשפט בכלל העדויות המהוות את חומר החקירה.



13. בית משפט קמא סבר כי יש בקלטת משום הצגת הדברים באור אחר בעיקר כאשר המשיב מסביר את עניין אזכור המגהץ ומשיב בצורה מפורשת חלילה וחס לשאלת כב' השופטת האם יש כוונה לפגוע במאן דהוא. ואולם עיון בתיק החקירה העלה כי עובדה זו באה לידי ביטוי כבר בעדויות המקוריות שהיו בפני בית משפט קמא בדבריה של התובעת אודליה זלצמן ובמזכר שערכה וגם בהודעה של השופטת עמ' 3 ש' 10 ואילך. משכך לא מצאתי כי יש באמור בקלטת כדי להוות כרסום בתשתית הראייתית הלכאורית שנקבע שקיימת בהקשר לעבירת האיומים המיוחסת למשיב לגבי החלק הרלוונטי לה. מה גם שעומדות בתוקפן החלטות בית המשפט המחוזי שאושרה בעליון באשר לקיומן של ראיות לכאורה לשלב הנוגע לדיסק שנשלח לשופטת ואשר אינו נודע לקלטת ולעיון החוזר.

14. שינוי נוסף מצא בית משפט קמא בחלוף הזמן מאז שוהה המשיב במעצר בצינו כי התיק העיקרי קבוע ליום 2.10.14 להקראה בלבד בעוד שנמצאנו למדים מדברי ב"כ העוררת כי קבוע מועד בסוף חודש אוקטובר לשמיעת הראיות בתיק.

15. רכיב נוסף עליו השתית בית משפט קמא את החלטתו הינו העובדה כי המשיב מסכים עתה לקבל את התנאים שאותם הציג לו בית המשפט בהחלטת יום 7.7.14 ואולם נמצאנו למדים כי באותה העת ולכל אורך הדרך מצא בית משפט קמא לשקול שחרורו של המשיב ובלבד שיהא בנוסף גם בפיקוח אנושי.

16. גם האמור בתסקיר המעצר באשר למסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב והחשש הגבוה להישנות המעשים בצירוף לעברו הפלילי של המשיב הכולל עבירות אלימות וכן הפרות הוראות חוקיות מוביל למסקנה, כפי שסברו לאורך כל הדרך גם בית משפט קמא שאין מקום להורות על שחרורו של המשיב בלא צורך בפיקוח.

17. הערר בעניינו של המשיב נשמע בעודו משוחרר. נמצאנו למדים כי בית משפט קמא מצא לנכון לעכב את ביצוע החלטת השחרור ביום 30.9.14 למשך 48 שעות כאשר המבקשת התבקשה להודיע בכתב לבית המשפט ולב"כ המשיב עד השעה 16:00 האם בכוונתם להגיש ערר שאז יעמוד עיכוב הביצוע בתוקפו. ואם תתקבל החלטה שלא להגיש ערר ניתן יהיה להתחיל בהליכי השחרור באופן מיידי.

לאחר שהמשיב שוחרר ממעצרו הוגשה על ידי העוררת בקשה דחופה להורות על מעצרו ובה צוין כי המבקשת עמדה בהחלטת בית המשפט והודיעה טרם השעה 16:00 על ההחלטה על הגשת הערר וכן כי בשל שביתת המזכירות הודיעה על כך גם בעל פה לבית משפט ולקלדנית וגם נמסרה הודעה למשרדו של ב"כ המשיב עו"ד קונפורטי וכן הודע לשב"ס. עוד צוין כי הוברר למבקשת שהמשיב שוחרר ממעצרו על אף עיכוב הביצוע ועל אף ההודעה כי הוגש ערר בעניינו והינה מתעתדת אכן להגיש ערר ועל כן התבקש בית המשפט להורות בדחיפות על הוצאת צו מעצר כנגד המשיב. בקשת המבקשת נדחתה על ידי בית המשפט (כב' השופטת איטה נחמן) ובמקביל על ידי כב' השופט מזרחי אשר דן בכלל הנימוקים נשוא הבקשה להוצאת צו המעצר וקבע כי אינו סבור שיש להורות על מעצרו מחדש של המשיב אלא רשאי ת המבקשת לפנות בערר לבית המשפט המחוזי אשר יפעל לפי שיקול דעתו ויהא לנגד עיניו גם העובדה כי המשיב שוחרר בינתיים.

18. אכן ככלל לא יורה בית המשפט על מעצרו של משיב ששוחרר אלא במקרים חריגים אשר לאור סך כל האמור לעיל ולאחר שמצאתי כי לא חל כרסום בראיות לכאורה ולנוכח מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב לאור סך כל האמור לעיל ותוך מתן הדעת לשחרורו בלא פיקוח, מצאתי לקבוע כי דין הערר להתקבל ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו וזאת לאחר שגם היום עומד המשיב על עמדתו כי אינו מבקש להציג פיקוח אנושי המתחייב כמפורט לעיל ובנסיבות בהן לא יהא די בהוספת פיקוח אלקטרוני לנוכח הקושי לרכוש למשיב אמון כי ימלא אחר תנאי שחרור.

19. ככל שיחול שינוי בעמדתו של המשיב תהא פתוחה בפניו הדרך לפנות לבית משפט קמא ולהציע חלופת מעצר ובית משפט קמא ידון בכך לגופו כראות עיניו.

החלטה

הגם שקיימת סמכות ליתן עיכוב ביצוע להחלטת המעצר כפי שעולה מהפסיקה שהוצגה בפניי על ידי ב"כ המשיב בנסיבותיו של המשיב שבפניי ולאור סך כל האמור לעיל לא מצאתי להורות כאמור. ניתנה והודעה היום ח' תשרי תשע"ה, 02/10/2014 במעמד הנוכחים.